11. Hukuk Dairesi 2013/10684 E. , 2014/15287 K.

-

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :TİCARET MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada ...(Kapatılan) 47. Asliye Ticaret Mahkemesi'nce verilen 21/02/2013 tarih ve 2012/41-2013/27 sayılı kararın duruşmalı olarak incelenmesi davalı vekili tarafından istenmiş olup, duruşma için belirlenen 03.10.2014 günü hazır bulunan davacı vekili Av. ... ile davalı vekili Av. ... dinlenildikten sonra duruşmalı işlerin yoğunluğu ve süre darlığından ötürü işin incelenerek karara bağlanması ileriye bırakıldı. Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlenildikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, davalının 6 Ocak 2010 tarihinde ICC Uluslararası Tahkim Mahkemesine başvurduğunu, ICC Uluslararası Tahkim Mahkemesinin davalının başvurusunu kabul ettiğini ve 16864/GZ dosya numarası ile dosyayı tarafların tek hakem olarak üzerinde mutabık kaldıkları Prof Dr ...'a gönderdiğini, yargılama yerinin tarafların karşılıklı mutabakatı sonucu ... olarak tayin edildiğini, yapılan tahkim yargılaması soncunda, 27 Ekim 2011 tarihinde kesin karar verildiğini ileri sürerek, ICC Uluslararası Tahkim Mahkemesi tarafından verilen 27 Ekim 2011 tarih 16864/Z dosya nolu kesinleşmiş hakem kararı ve ekinin tanınma ve tenfizine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, davacının tenfiz talebinin MÖHUK ile öngörülen yabancı hakem kararlarının tenfizi usulune uykırı olduğunu, zira MÖHÜK 62.mad 1.fıkrasının h bendi gereğince yabancı mahkeme kararlarının Türkiye'de tenfiz edilebilmesi için yabancı hakem tarafından verilen kararın verildiği yerin yetkili mercii tarafından iptal edilmemiş veya kesinleşmiş, veya icra kabiliyeti kazanmış veya bağlayıcı olması gerektiğini, bu kapsamda davacı tarafından hakem kararının verildiği yerin yetkili merci tarafından hakem kararının kesinleştiğine dair bir şerhin sunulmadığını, sunulmuş olduğu kararda yabancı hakem kararı, hakemin imza tasdiki ve hakem kararının zeyilnamesinin olduğunu, yine yabancı hakem kararının kamu düzenine aykırı olması nedeni ile tenfiz edilmesinin mümkün olmadığını, çünkü kararın süresinde verilmiş bir karar olmadığını, zira tahkim yargılamasında tahkim süresinin uzatılması ya bir mahkeme kararı ile ya da tarafların tahkim süresinin uzatılmasını talep etmeleri ile mümkün olduğunu, somut olayda ise uluslararası ticaret nezdinde görülen tahkim yargılaması sonucunda tek hakem tarafından verilen karar, süresinde olmadığından kamu düzenine aykırı olduğunu, yine yabancı hakem kararının taraflarca belirlenen usule aykırı bir karar olduğundan tenfizinin mümkün olmadığını ve hakemin çelişkili kararlar verdiğini beyan ederek tenfiz isteminin reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece, iddia, savunma, benimsenen bilirkişi raporu ve tüm dosya kapsamına göre, tenfizi istenen kararın MÖHUK çerçevesinde tetkiki ile Türk hukuku bakımından tanıma ve tenfizine engel herhangi bir eksiklik olup olmadığının tespiti

için resen seçilen bilirkişiye tevdi edildiği, bilirkişi raporunda, hakem kararının 1958 tarihli New York sözleşmesinde yer alan hükümler çerçevesinde değerlendirildiğinde, Türk hukukunda tanınması ve tenfizine engel bir hal bulunmadığını beyan ettiği gerekçesiyle, davanın kabulü ile ICC Uluslaraarası Tahkim Mahkemesi tarafından verilen 16864/GZ sayılı, 27/10/2011 tarihli yabancı hakem kararı ve ekinin tanınması ve tenfizine karar verilmiştir. Kararı, davalı vekili temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davalı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davalı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, takdir olunan 1.100 TL duruşma vekalet ücretinin davalıdan alınarak davacıya verilmesine, istek halinde aşağıda yazılı 11.269,23 TL harcın temyiz edene iadesine, 09.10.2014 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.